

Lærebog for Sygeplejersker
Tidsskrift for Sygepleje nr. 25 1926

Lære- og Haandbog i Sygepleje.

Udgivet af Dansk Sygeplejeraad

redigeret af

Charlotte Munck og *Frode Rydgaard*
Forstanderinde Overkirurg

2. Bind. 341 S.

Nyt Nordisk Forlag. Arnold Busck.

Her foreligger nu 2. Bind af vor nye med saa stor Spænding imødesete Lære- og Haandbog. Det fremtræder i samme smukke Udstyrelse som 1. Bind og Illustrationerne er fuldt ud paa Højde med hvad vi fandt der. Hvad Indholdet angaar, da er det Overkirurg *Frode Rydgaard* — hvem vi staar i saa stor en Gæld til, fordi han har paataget sig en væsentlig og ingenlunde let Del af Bogens Redaktion — der har skrevet det første Afsnit om Kirurgien (p. 1—174); det andet Afsnit, den interne Medicin, (p. 175—341) er skrevet af Dr. med. *Einar Jarlov*; om begge Forfattere gælder det, at de ikke blot rent fagmæssigt tilfulde behersker deres Emne, men ogsaa — hvad der i denne Sammenhæng er saa overmaade betydningsfuldt — har et klart Blik for hvad der kræves just af den Elev-Kreds, hvem Talen her henvendes til.

Som ikke fagkyndig udtaler vi os her med en vis Varsomhed, men vi tror dog ikke at have vovet os for vidt, naar vi — efter en første Gennemlæsning — drister os til, ud fra en jævn Sygeplejerskeforstand, at sige: Begge Forfattere har med en heldig Haand forstaaet, i en klar og overskuelig Fremstilling, at drage just det Stof frem, som en Sygeplejerske har Brug for, og at skyde andet, mindre anvendeligt eller mindre let tilegneligt, til Side.

Det skete nylig, at denne vor nye Lærebog, der allerede har vundet saa mange Venner blandt vore Kolleger, blev drøftet blandt disse. Da brød det ud af en erfaren Sygeplejerske fra den gamle

Tid: „Ak, vort Liv vilde have været et andet, om vi i vor Tid havde haft en saadan Bog at ty til!“ Det kom fuldstændig spontant, næsten som et Hjertesuk. Vi tror, at Vedkommende har set ret, og vi tror at ældre og yngre Sygeplejersker inden længe vil sige, at denne Bog om ikke just har „forandret deres hele Liv“ saa er bleven dem en god og uundværlig Hjælper i deres Gerning.

Og hvis der skulde være bekymrede Sjæle, der vilde spørge: „Skal en Sygeplejerske virkelig lære alt dette?“ saa vil vi dertil svare: Nej, det har aldrig været Meningen. Naar Oplysningerne er bleven saa fyldige som de er, saa er det just fordi Sygeplejersker trænger til et Sted, hvor de kan søge hen og finde den Kundskab, de savner, givet af kyndige og under en saadan Form, som de kan tilegne sig. Den Begrænsning af Stoffet, som der vil kræves ved Undervisningen, vil, det er vor Overbevisning, let og naturligt kunne gives af den øvede Docent. Men forresten tror vi, at den erfarne Sygeplejerske under Gennemlæsningen med Undren vil opdage, hvad en anden Sygeplejerske sagde: „det allermeste af hvad der her bringes os i overskuelig og systematisk Fremstilling er jo noget, som vi stykkevis og spredt er kommen i Forhold til i vort praktiske Virke.“

At de Unge, de tiltrædende Sygeplejersker vil glæde sig over, at deres Tid er bleven en saadan, hvor den saa haardt tiltrængte og længe savnede Lærebog blev lagt dem i Hænde, derom tvivler vi ikke. For dem vil Sagen paa Forhaand være afgjort: denne Bog er deres Bog — den kunde jo for den Sags Skyld godt være tilegnet: „Den unge Sygeplejerske i Danmark.“ Men vi vilde her gerne anbefale den ogsaa til den Slægt, som forlængst er færdig med at gaa i Skole, til dem, der staar i Livets praktiske Stræben. Til dem ikke mindre end til de unge kommer dette Værk som en Julegave af en egen Art, som en „Husven for Sygeplejersker“ — vi tror at den, hvor den først er kommen ind, meget snart vil vide at gøre sig uundværlig.

M. K.